

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10198

гр. София, 24.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **3076** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Производството по делото е образувано по постъпила жалба от Е. П. П. и В. П. Д. срещу заповед № САГ25-РА-30-016/28.01.2025г. на вр.и.д. главен архитект на Столична община, с която на основание чл. 195, ал. 5 във връзка с ал. 1 от чл. 195 ЗУТ и чл. 196, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ, чл. 4, чл. 5, чл. 6, чл. 11 и чл. 12 от Наредбата за принудителното изпълнение на заповеди по чл. 195, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 ЗУТ за поправка, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община и Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община е наредено на В. П. Д. и Е. П. П. да премахнат строеж: „Стопанска сграда“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 12084.2700.626, м. „с.В.“, попадаща в улична регулация между о.т.147а – о.т.147б, съгласно действащия подробен устройствен план на м. „с. В.“, който е неподходящ по местонахождение, по указания, дадени от районната техническа служба, като теренът бъде освободен от всички отпадъци и околното пространство се възстанови във вида преди изграждането му, като е определен и срок за доброволно изпълнение на установеното в т. 1 от заповедта задължение.

Твърди се в жалбата, че оспорената заповед е постановена в противоречие с материалноправни разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3, 4 и 5 АПК.

С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Ответната страна е представила административната преписка по оспорената заповед.

Взела е становище по същество на жалбата, както и за неоснователност на искането за спиране.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна:

По отношение спазване срока за оспорване на процесната заповед не са представени доказателства, поради липсата на доказателства за връчване на заповедта на жалбоподателите, но тъй като искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде разгледано незабавно, то съдът ще се произнесе и без наличието на посочените доказателства, които ще бъдат събрани след произнасяне по искането за спиране.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 195, ал. 5 вр. ал. 1 ЗУТ. Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1, т. 9 ЗУТ жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението на заповедите по чл. 195 и чл. 196 ЗУТ, каквато е процесната, като съдът може да спре изпълнението на този вид административни актове предвид ал. 2 на същата разпоредба. Следователно, предварителното изпълнение в конкретния случай не е допуснато от административния орган, а е по силата на закона (ЗУТ), от което следва, че се презумира наличието на разпоредбата на чл. 60 АПК.

Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта по чл. 195 ЗУТ по силата на чл. 217, ал. 2 ЗУТ вр. чл. 166, ал. 4 АПК при условията на чл. 166, ал. 2 АПК - само ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана. Жалбоподателят следва да докаже, че допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 АПК, респ., да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди / така определение № 1476 от 10.02.2015 г. на ВАС по адм. д. № 14125/2014г/. В случаите на допуснато по силата на закона предварително изпълнение общественият интерес се презумира, като не следва да се проверява наличието му или неговата липса. Законодателят е приел, че при заповедите по чл. 195 и чл. 196 ЗУТ такъв интерес е наличен и следва да бъдат доказани вредите, които оспорващият ще претърпи от предварителното изпълнение, които да са значителни или трудно поправими.

Вероятната основателност на жалбата не е сред основанията по чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. В конкретния случай молителите не сочат нито едно релевантно основание за искането си - нито евентуална вреда, която би настъпила за тях от предварителното изпълнение, нито нейния вид и размер, както и не са ангажирани доказателства, от които да се установи наличие на такъв интерес, който да налага отмяна на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. В тази връзка следва да се има предвид, че изложените възражения относно неправилно прилагане на материалния закон касаят оспорването на заповедта по същество и нейната законосъобразност, които не са в приложното поле на горесцитираните разпоредби. Доводите на жалбоподателите не установяват обстоятелства от кръга на изискуемите по чл. 166, ал. 2 във вр. с ал. 4 АПК за наличието на възможна трудно поправима или значителна вреда от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, както и в тази насока не се представят доказателства. Евентуалните вреди за страната по хипотеза са имуществени и поправими. В случая следва да се има предвид и обстоятелството, че

при евентуална отмяна на заповедта или прогласяване на нищожността ѝ оспорващият разполага с изрично уредена законова възможност за възмездяване на реално настъпилите вреди. В този смисъл, напр., определение № 1383 от 8.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1195/2023г., II отд.

При това положение се налага извод за неоснователност на особеното искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, тъй като то не би могло да причини на оспорващите значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК, неподлежаща на последващо обезщетение при евентуална отмяна на процесната заповед.

Предвид изложеното съдът намира, че искането за спиране на изпълнението на заповед № САГ25-РА-30-016/28.01.2025г. на вр.и.д. главен архитект на Столична община е неоснователно, поради което молбата следва да бъде оставена без уважение. Така мотивиран, Административен съд София – град, 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. П. П. и В. П. Д. за спиране на предварителното изпълнение на заповед № САГ25-РА-30-016/28.01.2025г. на вр.и.д. главен архитект на Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: